

Kirke Ralph

– livskonstnären med det varma hjärtat

TEXT OCH FOTO: MALIN SAHLSTRÖM

När jag flyttade till Laholm för fyra år sedan mötte jag Kirke för första gången i december på Shellmacken i Laholm. Han syns, hans bil är annorlunda, den har paljetter på motorhuv och stegen på taket har fått plastblommor, den sticker ut. Hans firma heter ”No stress måleri” och bilen syns på långt håll. Även Kirke själv syns. Han är en lång man, har en virkad basker på huvudet och han pratar alltid med alla. Men den vintern kunde ingen missa honom. När alla andra pältsade på sig gick Kirke runt i kortbyxor och jag undrade om det var en marknadsföringsgrej eller om han bara är en varm människa. Nu vet jag att det handlade om en tävling som Radio Halland hade utlyst, den gick ut på att gå i kortbyxor i ett helt år. Det var någon annan som anmälde Kirke och det fanns bara en medtävlande, som gav upp när termometern visade 10 grader kallt. Kirke säger idag ”Håller man sig bara varm om hjärtat så fryser man inte.” Och efter att jag lärt känna honom upplever jag honom definitivt som en varmhjärtad människa.

EN DAG MED KIRKE

Dagen då jag för Magasin Laholms räkning får följa Kirke, träffas vi först i hans lägenhet. En lägenhet precis lika vanlig – trodde jag – som alla andra. Jag visste var han bodde, hade kollat upp det med hjälp av kartor på nätet och hade även sett hans bil parkerad på gatan ett antal gånger. Kirke var noga med att förklara vart jag skulle ta vägen för att hitta till hans hem men ändå möter han mig omtänksamt nere på gatan. En vanlig port, ett grått trapphus, längst upp. Men vilken upplevelse när han öppnar sin dörr. Jag känner mig som om jag hade klivit in i en djungel eller ett främmande land långt bort från Laholm. Att en vanlig tvårummare med balkong kan, med hjälp av kreativitet och passion, förvandlas till en plats där lust och spänning finns, blev verkligen en överraskning.

Kirke visar mig runt och trots de få kvadratmetrarna tar det en bra stund innan jag har sett allting. Det finns så mycket att se. Konst, vykort, växter, fina stenar och krokiga grenar, färgtuber, skisser, småbyggen, roliga lösningar för förvaring, det tar aldrig slut.

På balkongen har Kirke byggt upp lådor där han har planterat växter som annars brukar finnas i stora trädgårdar. Han viskar och pekar på en liten kökslucka, fortfarande på balkongen: ”Här har jag en stolthet”, säger han och öppnar luckan försiktigt. Där ligger en koltrast och ruvar på sina ägg. Kirke och jag står bara några centimeter ifrån henne och jag är förvånad över att hon är så lugn trots att vi kommer och stör. Han berättar att han för ett tag sedan hittade

han ett gammalt fågelbo som var så vackert att han tog med det hem och satte det på en stubbe på balkongen. Några veckor senare hade fågelmamman flyttad in i det, och för att inte störa satt Kirke upp köksluckan till henne. Det börjar gå upp för mig att Kirke inte kan ha frusit alls om sina ben när han gick runt i kortbyxor under vinterhalvåret. Hans hjärta är så varmt att det räcker till fler.

*”Livet är underbart,
det är härligt att vi får
vara på denna jord.”*

FRÅN LONDON TILL LAHOLM

1969, sjutton år gammal, kom Kirke för första gången till Sverige tillsammans med sina scoutvänner och var i Hjärnered under några dagar. Där träffade han en svensk flicka och det gjorde att han flyttade hit. Efter trettio år saknar han inte London, utan ser Laholm som sin hemstad där han har sina barn och barnbarn.

När han först kom till Sverige jobbade han som städare och trivdes bra med det, men eftersom han när han bodde i London, hade börjat att arbeta med dekorationsmålning, ville han fortsätta med det. Han sökte därför in till konstskolan i Göteborg och efter två år kom han in. Nu fick han utbilda sig inom något som låg honom varmt om hjärtat. Efter konstskolan fick han några år hos konstnären Strahinja ”Straja” Novovic som gav Kirke en gedigen utbildning inom måleri. Ytterligare flera år med konstnärer här i trakten gjorde honom till den han är idag.

Vi tar plats i Kirkes kök. Han har köpt bullar, gjort te, tänd några ljus och satt på en skiva med lugna melodier. Jag känner mig som hemma, trygg och avspänd, som att komma hem till en vän. Under fiket berättar Kirke gärna om sitt liv, om sina tankar och hur han försöker att leva i nuet. Han försöker alltid att uppfylla sina drömmar. ”Livet är underbart, det är härligt att vi får vara på denna jord.” Vi pratar om människor som gör många saker som de är missnöjda med. Människor som stannar kvar i jobb som de inte gillar, i relationer som tar energi och i stressiga situationer som ingen tackar en för. Kirke vill inte blicka tillbaka på sitt liv och känna att han inte har gjort det han ville. ”Jag kommer att dö med penseln i handen” säger han och jag kan just nu inte tänka mig ett bättre sätt för honom när det är dags. ”Alla måste hitta sin grej för att känna

Kirke Ralphe håller på med olika sorters måleri. När han inte smyckar Laholm, målar hus eller målar på människor så målar han tavlor.

*”Jag kommer att dö med
penseln i handen”*

sig nöjd med livet. För mig är det måleriet. Det är som terapi och meditation. Jag får utlopp för mina känslor när jag målar. Jag är så inne i bilden att jag glömmer allt annat.” Kirkes lugn bekräftar precis det han säger, jag kan inte föreställa mig att han jäktar till något möte, att han hetsar när han målar eller avslutar ett samtal för att hinna till nästa. ”Jag jobbar hellre tio timmar och har roligt än sju timmar och tycker att det är en belastning.” När han målar utsmyckningar vid platser där det rör

sig mycket människor blir det ofta avbrott för lite prat med de förbipasserande. Men det tycker Kirke bara är roligt. Det ger honom nya möten – och nya möten tillför något.

Jag frågar om det finns någon annan i hans familj som också är duktig på måleri. Kirkes berättar att hans far och syster tecknade mycket, Kirke har alltid tecknat själv. I skolan illustrerade han under lektionerna. Han minns en inlämning i historia som han trodde skulle bli godkänd. Men det blev den inte eftersom han hade tecknat det han ville berätta och inte skrivit. För Kirke var det helt klart att hans teckningar visade exakt det som läraren ville veta av honom.

Tydligt har Kirkes döttrar ärvt hans talang och ibland hjälper de sin pappa vid större arbeten.

EN DEL AV LAHOLM

För de som är nyfikna på Kirkes utsmyckningar i Laholm så behöver man inte gå många meter i centrum för att upptäcka hans målningar. Runt torget finns det en mängd med bilder som är både gamla och nya och är tillgängliga för alla. Ta en lite promenad och se om du kan hitta stora och små utsmyckningar. Har du tur så träffar du konstnären själv under din runda. Kirke är ofta i centrum för att äta frukost, köpa färg eller prata med laholmarna som är ute och rör på sig. Under festdagar är Kirke ofta ett populärt inslag där han gör ansikts- och kroppsmålningar på stora och små. Många barn har fått en färgglad fjäril, en sommarblomma eller läskig döskalle målade på kinden. Händer det något i Laholm så är Kirke garanterat där och pratar, lyssnar och har roligt. Ingen kan missa honom.

GER UT EN BOK

Ett av Kirkes nästa projekt förutom alla målaruppdrag är att sammanställa en bok. Titeln kommer förmodligen att vara "The book of illusions and paintings" och kommer att vara på engelska. Bilderna till boken är Kirkes olika verk som han har arbetat på under de senaste 30 åren. Utgivningen är planerad till hösten 2009 och jag kommer definitivt att vara en av de första som kommer att köpa den.

Jag frågar Kirke om han tycker att det går att lära sig att teckna och måla realistisk. Jag är själv bildlärare och vet hur mina elever alltid utgår från att de inte kan. Kirke svarar precis som jag brukar göra. "Det handlar om att se. Man måste lära sig att se hur saker och ting ser ut. Skuggor och förkortningar." Och jag håller med honom, att kunna teckna handlar om att se det som finns inte det som man tror att där finns. Kirke är mycket duktig på att se och omsätta det till en bild. Precis som hans favoritkonstnär William Blake som på slutet av 1700-talet skapade många bilder som påminner lite om Sagan om ringen-gestalter eller John Bauer-bilder.

Efter fika och plåtning i hans ateljé åker Kirke och jag till Pizzeria Laholmia för att beskåda hans senaste verk, en vägg som med hjälp av Kirke har blivit täckt av Lagan och kraftstationen med träd i strandkanten som ramar in hela bilden. Ali och Ibrahim som äger pizzerian ler glatt när vi kommer in. Jag känner att Kirke är en uppskattad gäst och de tre skojar friskt med varandra. Vi blir bjudna på lunch och Kirke berättar att han först fick uppdraget att göra en solnedgång, men att Lagan passar alldeles utmärkt till den lilla restaurangen.

På kontoret, innanför Laholms bakhandel, finns denna prydnad dold för allmänheten.

PÅ PROMENAD I LAHOLM

Efter lunchen fortsätter vi genom Laholms centrum och Kirke visar mig några av hans bilder som sitter lite överallt på husfasader, kontor och väggar. Många har jag redan sett tidigare, men några sitter undangömda för allmänheten och är privata dekorationer. Förhoppningsvis får vi se några av dessa i den kommande boken till hösten.

När vi går över torget, förbi affärer och genom grindar möter vi många laholmare och Kirke hälsar på alla, kan oftast namnen och stannar och pratar lite kort. Till slut måste Kirke in i målaraffären för att fylla på färgförådet och jag går själv till Conditori Cecilia för att fotografera gästtoaletten som är målad av Kirke. När jag pratar med personalen bekräftar de det jag själv precis har fått uppleva. Kirke är vänlig mot alla, pratar med alla oavsett ålder, handikapp eller bakgrund. Personalen ler när de berättar om honom. Jag förstår att hans varma hjärta inte bara räcker till de kalla benen på vintern, det räcker även till människorna i hans omgivning och även jag känner mig varm och glad efter mötet med Kirke Ralph.

**Känner du igen var dessa målningar finns?
Alla är målade av Kirke Ralph och finns i
Laholms centrum.**